

د نبیانو او رسولانو علیهم السلام ترمنځ توپیر

پوښتنه:

اسلام علیکم ورحمت الله وبرکاته

د «الشخصية الاسلامية» کتاب د نبیانو او رسولانو بحث لومړۍ برخه ۱۳۰ مخ کې راغلي چې:

«موسی علیه سلام نبي و، ځکه هغه ته شریعت ورکړل شوی و او د دې ترڅنګ رسول هم و، ځکه د هغه شریعت د هغه د خپل رسالت لپاره و. همدارنګه هارون علیه سلام هم نبي و، ځکه هغه ته هم شریعت ورکړل شوی، خو رسول ځکه نه و چې هغه ته ورکړل شریعت د هغه د رسالت لپاره نه و، بلکې د ده شریعت د موسی علیه سلام د رسالت لپاره و.»

په «الشخصية الاسلامية» کتاب کې د پورتنۍ خبرې او د قران کریم د لاندې ایتونو ترمنځ - چې هارون علیه سلام په ټولو تفسیرونو کې رسول او نبي یاد شوی - څنګه ارتباط ټینګ کړو؟ الله سبحانه وتعالی فرمایي:

[فَاتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ]

ژباړه: «هغه ته ورشئ او ورته ووايئ چې موږ ستا د رب له لوري را استول شوي (رسولان) يو» [طه: ۴۷]

[فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّ الْعَالَمِينَ]

ژباړه: «فرعون ته ورشئ او ورته ووايئ چې موږ د کایناتو د رب له لوري را استول شوي (رسولان) يو» [الشعرا: ۱۶]

ځواب:

وعليکم السلام ورحمت الله وبرکاته

لومړۍ: د نبي او رسول ترمنځ د توپیر په اړه د علماوو ترمنځ د نظر اختلاف دی؛ مثلاً:

۱. نبي هغه دی چې یوه دنده (مکلفیت) ورکړل شوی وي، خو د رسولو یا لېږد امر یې نه وي ورته شوی؛ که یې د رسولو امر ورته شوی وي، نو رسول دی. د ابن حجر عسقلاني په کتاب «فتح الباري» (۱۱۲/۱۱) کې راغلي دي: [د نبوت او رسالت اصطلاحات توپیر سره لري؛ د نبوت کلیمه له نبأ څخه اخیستل شوې، چې د «خبر شوي» معنی لري او خبر گڼل کېږي. نو نبي د عرف له مخې منبأ یا هغه چاته ویل کېږي چې الله سبحانه و تعالی د هغه امر پر بنسټ چې د ده په تکلیف پورې اړوند او ضروري وي، معلومات ورکوي؛ خو که امر ورته شوی وي چې دا معلومات نورو ته ورسوي، نو نبي نه، بلکې رسول گڼل کېږي. دې په کتو، هر رسول، نبي دی؛ خو هر نبي، رسول نه گڼل کېږي. نبي او رسول په یوه امر، نبأ (نبوت) کې سره گډ دي؛ خو په رسالت کې سره بېلېږي. نو که وویل شي چې فلانی رسول، دا نبي چې هغه نبي او رسول دی او که وویل شي چې فلانی نبي دی، نو دا معنی نه لري چې هغه رسول هم دی...»

۲. رسول هغه دی چې د وحې د رسولو لپاره رالېږل شوی وي او یو کتاب هم ولري او نبي هغه دی چې په عمومي توگه د وحې رسولو لپاره رالېږل شوی وي. العيني په «البنایا شرح الهدایه» (۱۱۶/۱) کې وايي: [... د نبي او رسول ترمنځ توپیر: رسول هغه دی چې کتاب ولري او د وحې د رسولو لپاره رالېږل شوی وي او پیغمبر هغه دی چې په عمومي توگه د وحې رسولو لپاره استول شوی وي؛ مهمه نه ده چې کتاب لري که نه، لکه یوشع علیه السلام؛ نو د نبي کلیمه د رسول په پرتله ډېره عامه ده. شیخ قوام الدین الترازي په خپله «شرح» کې بیانوي؛ دی د «النهاية» له لیکوال څخه روایت کوي: رسول هغه نبي دی چې کتاب لري، لکه موسی علیه السلام؛ نبي هغه دی چې د الله په اړه خبر ورکوي او ممکن کتاب ونه لري، لکه یوشع علیه السلام. پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي: «عُلَمَاءُ أُمَّتِي كَأَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ» ژباړه: (زما د امت علما داسې دي، لکه د بني اسرائيلو نبیان.) پیغمبر صلی الله علیه وسلم داسې نه دي ویلي چې (د بني اسرائيلو رسولان). شیخ اکمل الدین رحمة الله علیه د دوی پیروي وکړه او د دوی تر منځ یې داسې توپیر رامنځته کړ].

۳. «رسول هغه دی چې شریعت ورکړل شوی وي او تر څنګ یې امر ورته شوی وي چې نورو ته یې ورسوي؛ نبي بیا هغه دی چې د نورو رسولانو شریعت ورکړل شوی وي او د همدغه شریعت د رسولو امر ورته شوی وي. رسول هغه چاته وايي چې پر ده د نازل شوي شریعت د رسولو یا لېږد امر ورته شوی وي او نبي هغه دی چې د نورو د شریعت د رسولو یا لېږد امر ورته شوی وي.» دا هغه نظر دی چې مور یې غوره کوو او د «الشخصية الاسلامية» کتاب د لومړي ټوک د ورډ فایل په 35-38 مخونو کې مو توضیح کړی دی:

[نبیان او رسولان: نبي او رسول دوه مختلفې کلیمې دي؛ خو دا گډ ټکی لري چې دواړو ته شریعت ورکړل شوی دی. د رسول او نبي توپیر دا دی چې لومړي ته یې د شریعت وحې شوې او د همدغه شریعت د خپرولو امر ورته شوی دی او دویم یعنې نبي ته هم وحې شوې، خو د رسولانو د شریعت خپرولو او لېږد امر ورته شوی دی.]

په بل عبارت، رسول ته امر شوی چې خپل شریعت خپور کړي او نبي ته د نورو رسولانو د شریعت خپرولو امر شوی دی. [وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ] ژباړه: «او اې محمد صلی الله علیه وسلم! تر تا وړاندې مو کوم رسول او نه نبي داسې نه دی لېږلی (چې له هغه سره دغه معامله نه وي شوې)». [حج: ۵۲] قاضي بیضاوي د الله سبحانه و تعالی د دغه قول په تفسیر کې وایي: «رسول د الله سبحانه و تعالی له بیا را ژوندي شوي یا نوي شریعت سره لېږل کېږي او دغه شریعت ته خلک رابولي؛ په داسې حال کې چې نبي د پخواني شریعت د تصدیقولو لپاره رالېږل کېږي.» نو موسی علیه السلام پر خپل رسالت مامور شوی و. د هغه ترڅنګ هارون علیه السلام که څه هم نبي یا پیغمبر و؛ خو رسول ځکه نه و چې شریعت یې د ده علیه السلام نه، بلکې د موسی علیه وسلم د رسالت لپاره و. دغه راز، محمد صلی الله علیه وسلم هم نبي و او هم رسول؛ ځکه چې شریعت ورکړل شوی و او دا شریعت یې د خپل رسالت لپاره و. [د نقل قول پای.

دغه نظر تر ټولو کره او د سموالي احتمال یې ډېر دی. د پیغمبر صلی الله علیه وسلم حدیث د نبي واقعیت او له رسول سره یې توپیر واضح کوي. د بیلګې په توګه له ابو حازم څخه روایت دی، هغه وایي چې: زه پینځه کاله له ابو هریره سره وم، ما له هغه څخه واورېدل چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي:

«كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءَ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ فَيَكْتُمُونَ. قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: فُوا بِبَيْعَةِ الْأَوَّلِ فَالْأَوَّلِ؛ أَعْطَوْهُمْ حَقَّهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا اسْتَرَعَاهُمْ»

ژباړه: بني اسرائيل نبيانو رهبري كول؛ كله به چې يو نبي وفات شو، بل به يې ځای ونيو. تر ما وروسته پيغمبر نشته، خو خلفاء به وي او هغوی به ډېر وي. ورته وويل شول: موږ ته څه امر كوي! ويې فرمايل: له لومړي خليفه سره پر بيعت وفا وكړئ او د خلفاوو حق ادا كړئ. الله سبحانه و تعالی له هغوی څخه د دوی د رعیت د چارو او حال پوښتنه كوي.

له دغه حدیث څخه معلومیږي چې بني اسرائيل به نبيانو یا پیغمبرانو رهبري كول او لکه څنګه چې ښکاري او په حدیث شریف کې راغلي دي؛ دا د موسی علیه السلام له شریعت سره سم وو او په پورتنی حدیث کې د حکومت کولو د موضوعاتو له اړخه د خلفاوو د کار څرنگوالی د بني اسرائيلو د نبيانو له کار سره تشبیه شوی دی. لکه څنګه چې د بني اسرائيلو نبيانو د موسی علیه السلام د شریعت له مخې خلک رهبري كول، همداسې خلفاء د محمد صلی الله علیه وسلم د شریعت له مخې مسلمانان رهبري كوي. د دې معنی دا ده چې د بني اسرائيلو نبيان له نوي شریعت سره نه و استول شوي، بلکې د موسی علیه السلام د شریعت پیروي یې كوله. دغه حدیث شریف په ډاګه كوي چې نبي هغه دی چې وحې ورته كېږي او خلک هم ترې خبروي، خو خلکو ته نوي شریعت نه وړاندې كوي؛ بلکې د هغه رسول شریعت خپروي چې تر ده وړاندې راغلی و. له دې معلومیږي چې رسول هغه چاته ويل

کېږي چې له ځان سره یې نوی شریعت راوړی وي او نور نبیان یې پیروي کوي؛ لکه د موسی علیه السلام او د بني اسرائيلو د نبیانو په قضیه کې. پورتنی حدیث د رسول او نبی ترمخ د توپیر واقعیت ښيي.

دویم: د هارون علیه سلام واقعیت:

۱. لکه څنگه پورته مو چې د «الشخصية الاسلامية» کتاب څخه نقل قول کې وویل: [نو موسی علیه السلام پر خپل رسالت مامور شوی و. د هغه ترڅنگ هارون علیه السلام که څه هم نبی و؛ خو رسول ځکه نه و چې شریعت یې د ده علیه السلام نه، بلکې د موسی علیه السلام د رسالت لپاره و. دغه راز، محمد صلی علیه وسلم هم نبی و او هم رسول؛ ځکه چې شریعت ورکړل شوی و او دا شریعت یې د خپل رسالت لپاره و.] نو د هغه تعریف پر بنسټ چې د صحت احتمال یې ډېر دی، موږ پرېکړه کړې چې هارون علیه سلام نبی دی، خو رسول نه. ځکه چې هغه د موسی علیه السلام د شریعت پیروي کوله. شرعي نصوص داسې تصدیق کوي:

۲. د هغو دوو مبارکو ایتونو په اړه چې تاسو په پوښتنه کې ذکر کړي؛ په ځینو تفسیرونو کې د هغو تفسیر گورو:

الف- [تفسیر النسفی (۲/۲۹۷)، الشامله پخپله شمېره ورکړې]:

[فَاتِيَاهُ] «فرعون ته ورشي» [فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ] «ورته ووايي، موږ ستا د رب له لوري استول شوي (رسولان) يو» دوی ورغلل او پیغام یې ور ورساوه او هغه څه یې ورته وویل، چې امر یې ورته شوی و.

[قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى] «هغه وویل، ای موسی ستاسو (دواړو) رب څوک دی؟» دوی یې مخاطب کړل، وروسته یې له دوی څخه یو راوباله، ځکه چې د نبوت اصل موسی علیه السلام و او هارون علیه السلام یې پیروي کوله...]

په تفسیر النسفی کې دا هم راځي (۲/۴۶۴)، الشامله پخپله شمېره ورکړې):

[فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّ الْعَالَمِينَ] «فرعون ته ورشي او ورته ووايي، موږ د ټولو کایناتو د رب له لوري استول شوي (رسولان) يو» په دغه ایت کې رسول د اصطلاح په حيث د دواړو لپاره نه دی کارول شوی: [إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ] «په حقیقت کې، موږ ستا د رب له لوري استول شوي (رسولان) يو» ځکه چې رسول د «لېږل شوي» معنی هم ورکوي او د «پیغام» هم. نو ځینې وخت د هغه چا معنی ورکوي چې لېږل کېږي، نو اړتیا نشته چې په تشبیه بڼه راشي. دلته یې معنی «پیغام» دی، نو دا د یوه، دوو او جمع په وصف کې مساوي دی. یا دا چې دوی د یوه

رسول پشان په شریعت کې سره متحد او همغږي دي. یا زه غواړم له مور دواړو هر یو [أَنْ أَرْسِلَ] «چې ولېږم» نو د رسول په معنی کې د لېږلو معنی راځي او د دغې خبرې معنی هم پکې ده چې [مَعْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ] «له مور سره بني اسرائيل دي». د هغه موخه دا ده چې دوی پرېږدی چې له مور سره فلسطین ته لاړ شي او هغه د دوی استوګنځی و. دوی د ده تر دروازې راغلل، خو تر یوه کال پورې اجازه ورنه کړل شوه، تر هغې چې د دروازې ساتونکي وویل: دلته یو کس دی او ادعا کوي چې د کایناتو د رب له لوري استول شوی (رسول) دی. هغه وویل: را پرې یې ږدی چې پرې وځاندو. په دې توګه دوی پیغام (رسالت) ورکړ او فرعون موسی علیه السلام وپیژانده [...

ب- [تفسیر قرطبي ۹۳/۱۳]:

د الله سبحانه وتعالی دا قول: [فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ] «فرعون ته ورشی او ورته ووايي، مور د کایناتو د رب له لوري استول شوي (رسولان) یو» ابوعبيده وویل: رسول د پیغام (رسالت) او له هغه څخه د قدردانۍ په معنی دی. له مور سره د کایناتو د رب پیغام دی. ابوعبيده ويلي: رسول د دواړو جوړه (دوو) او جمع معنی ورکوي. عربان وايي: «هذا رسولي ووکيلي، وهذا رسولي ووکيلي، وهؤلاء رسولي ووکيلي». يعنې دا زما رسول او وکیل دی او دا دوه زما رسولان او وکیلان دي او دوی ټول زما رسولان او وکیلان دی. دا ډول الله سبحانه وتعالی فرمايي: [فَأَنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي] «نو دوی زما دښمنان دي». او وویل شول: د دې معنی دا ده چې له مور څخه هر یو د کایناتو د رب لخوا رسول (استول شوی) دی.

ج- د دغو دوو ایتونو او نورو هغو ایتونو چې هارون علیه السلام د الإرسال (لېږل شوي) او رسالت (پیغام) له لفظونو سره پکې ذکر شوی و، تر څپرې وروسته دا ښکاري چې د الإرسال (لېږل شوي) له کلیمې سره د هغه ذکر کول تل له موسی علیه سلام سره وو، یعنې دا چې له هغه څخه پیروي کوي، الله سبحانه وتعالی فرمايي: [ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ] ژباړه: «بیا مور موسی علیه السلام او د هغه ورور هارون علیه السلام له خپلو نښانو او څرګند دلیل سره ولیږل» [المومنون: ۴۵]

[وَأَخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون]

ژباړه: «او زما ورور هارون له ما څخه د ژبې زیات فصاحت لري، هغه له ما سره د مرستیال په توګه ولیږه، ترڅو

هغه ما تایید کړي، ځکه زه وپېرېم چې دوی به ما درواغجن وګڼي.» [القصص: ۳۴]

[وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ * قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ * قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون * وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ * وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُون * قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ * فَآتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ * أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ]

ژباړه: «او دوی ته هغه قصه واوروه چې کله ستا رب موسیٰ علیه سلام ته وویل چې: هغه ظالم قوم ته ورشه. * د فرعون قوم ته. ایا دوی له الله څخه نه وپریږي؟ * هغه وویل: ای زما ربه! زه وپریږم چې هغوی به ما درواغجن وگڼي. * زما سینه تنگېږي او ژبه مې بندېږي. ته هارون علیه سلام ته رسالت ولیږه. * او پر ما باندې د دوی لخوا د یو جرم تور هم شته، له همدې امله زه وپریږم چې دوی به ما ووژني. * الله سبحانه و تعالیٰ وفرمایل: تاسو دواړه زما له نښانو سره ورشئ، په حقیقت کې زه له تاسو سره یم او ستاسو هر څه اورم. * فرعون ته ورشئ او هغه ته ووايي چې موږ د کایناتو رب د دې لپاره رالیرلي یو چې * ته بني اسرائيل پرېږدې چې له موږ سره لاړ شي».

[الشعرا: ۱۰-۱۷]

[أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي * أذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ * فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ * قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ * قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ * فَآتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ * إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ]

ژباړه: «ته او ستا ورور زما له نښانو سره ولاړ شئ او زما په یادولو کې لټي مه کوي. * تاسو دواړه فرعون ته ورشئ، ځکه هغه سرکښه شوی دی. * له هغه سره په نرمۍ خبرې وکړئ، ښايي چې هغه نصیحت ومني او له الله سبحانه و تعالیٰ څخه وپریږي. * دواړو وویل: ای زموږ ربه! موږ وپریږو چې هغه به پر موږ ظلم وکړي او یا به لا ډېره سرکښي وکړي. * الله سبحانه و تعالیٰ وفرمایل: مه وپریږئ، زه له تاسو سره یم او هر څه وینم او اورم. * هغه ته ورشئ او ورته ووايي چې موږ ستا د رب لخوا استول شوي یو، بني اسرائيل له موږ سره تللو ته پرېږده او هغوی مه ځوروه. موږ تاته ستا د رب له نښانو سره راغلي یو او د هغه چا لپاره سلامتې ده، څوک چې له سمې لارې (هدایت) څخه پیروي کوي. * په حقیقت کې دا موږ ته وحې شوې ده چې د هغه کس لپاره سخت عذاب دی چې دا پیغام درواغ وگڼي او مخ ترې واړوي». [الطه: ۴۲-۴۸]

له پورتنیو ټولو نصوصو څخه ښکاري چې هارون علیه السلام د پیغام (رسالت) په وصف کې یوازې نه و؛ بلکې وصف د موسیٰ او د هغه، دواړو علیهما السلام په اړه و. د دې معنی دا ده چې هارون علیه السلام د پیغام (رسالت) په وصف کې خپلواک نه و او نه دا وصف یوازې په ده پورې منحصر و.

د- خو کله چې هارون عليه السلام په قران کریم کې یوازې او په وصف کې خپلواک ذکر کېږي؛ رسول نه، بلکې نبي ورته ویل شوي او دا هغه وخت دی چې قران موسی عليه السلام ته د رسول او پیغمبر دواړو وصف تایید کړ؛ الله سبحانه و تعالی فرمایي:

[وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا * وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا * وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا]

ژباړه: «او په دغه کتاب کې د موسی عليه السلام یادونه وکړه. په حقیقت کې هغه غوره شوی و او هغه رسول او نبي و* او مور پر هغه د طور غره له نبي اړخ څخه غږ وکړ او رانیژدې مو کړ او ډاډ مو ورکړ* او په خپله مهرباني مو د هغه ورور هارون نبي کړ او هغه ته مو د مرستیال په توګه ورکړ» [مریم: ۵۱-۵۳]

هغه د موسی عليه السلام په اړه وویل: [رَسُولًا نَبِيًّا] «او هغه رسول او نبي و» [مریم: ۵۱] تر دې وروسته د هارون عليه السلام لپاره قران کریم د رسالت وصف نه ثابتوي، خو نبوت یې ثابتوي: [أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا] «د هغه ورور هارون د نبي په توګه.» [مریم: ۵۳]. دا له مور سره د دې مسلې په پوهېدو کې مرسته کوي چې موسی عليه السلام رسول او نبي دی، ځکه چې هغه ته نوی شریعت ورکړل شوی او د خپرولو او رسولو امر یې ورته شوی و. او هارون عليه السلام یوازې نبي دی، ځکه چې هغه د موسی عليه السلام پیروي کوله او امر ورته شوی و چې د کوم خپلواک او نوي شریعت له لرلو پرته د موسی عليه السلام پیغام او شریعت خپور کړي. د ابن کثیر په تفسیر کې د یادو ایتونو په اړه لاندې توضیحات راغلي دي:

[ابن کثیر تفسیر ۲۳۷/۵]:

... کله چې الله سبحانه و تعالی ابراهیم الخلیل یاد کړ او د هغه ستاینه یې وکړه، نو الکلیم یې یاد کړ او ویې فرمایل:

[وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا]

ژباړه: «او په دغه کتاب کې د موسی (عليه السلام) یادونه وکړه. په حقیقت کې هغه غوره شوی» [مریم: ۵۱]

[وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا]

ژباړه: «او هغه رسول او پيغمبر و» [مريم: ۵۱]

د ده لپاره دواړه صفتونه يوځای راغلي، ځکه چې دی له پينځو اولي العزم رسولانو څخه و. اولي العزم رسولان دا دي: نوح، ابراهيم، موسی، عیسی او محمد صلوات الله وسلامه عليهم وعلى سائر الأنبياء أجمعين. او دا قول چې:

[وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا] ژباړه: «او په خپله مهرباني مو د هغه ورور، هارون پيغمبر کړ او هغه ته مو د مرستيال په توگه ورکړ» [مريم: ۵۳] يعنې: مور د هغه غوښتنه او د خپل ورور په اړه د هغه شفاعت ومانه او په دې ډول مو هغه نبي کړ، لکه په نورو ايتونو کې چې راځي:

[وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ]

ژباړه: «او زما ورور هارون عليه سلام له ما څخه د ژبې زيات فصاحت لري، هغه زما سره د مرستيال په توگه وليږه، ترڅو هغه ما تاييد کړي، ځکه زه ويريرم چې دوی به ما درواغجن وگڼي.» [القصص: ۳۴]

الله سبحانه وتعالى فرمايي:

[قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى]

ژباړه: «اې موسی، څه دې چې غوښتل، درکړل شول» [الطه: ۳۶]

الله سبحانه وتعالى فرمايي:

[فَأَرْسَلْ إِلَى هَارُونَ * وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ]

ژباړه: «ته هارون ته رسالت وليږه. * او پر ما باندې د دوی لخوا د يوه جرم تور هم شته، له همدې امله زه وپېرېم

چې دوی به ما ووژني.» [الشعرا: ۱۳-۱۴]

له همدې امله ځينو مخکينيو (سلفو) ويلي چې: په دې دنيا کې هېچا ته هم دومره لوی شفاعت نه دی ورکړل شوی، لکه د هارون عليه السلام لپاره د موسی عليه السلام شفاعت؛ چې هغه نبي شي. الله سبحانه وتعالى فرمايي: [وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا] «او په خپله مهرباني مو د هغه ورور، هارون پيغمبر کړ او هغه

ته مو د مرستیال په توگه ورکړ» [مریم: ۵۳] ابن جریر وایي: یعقوب مور ته وویل چې، ابن علیه مور ته له داوود او هغه له عکرمه څخه روایت کړی، چې هغه ویلي: ابن عباس رضی الله عنه وویل چې: د هغه قول [وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا] «او په خپله مهربانی مو د هغه ورور، هارون پیغمبر کړ او هغه ته مو د مرستیال په توگه ورکړ» [مریم: ۵۳] هغه وویل: هارون علیه السلام تر موسی علیه السلام مشر و، خو هغه ته یې نبوت ورکړی و. [

۳. له پورته خبرو دا روښانه کېږي چې د نبی او رسول لپاره زموږ د تبني او غوره شوي تعريف له مخې موسی علیه السلام نبی دی، ځکه چې شریعت ورکړل شوی او د هغه د رسولو امر هم ورته شوی؛ دغه راز رسول هم دی، ځکه چې یو ځانگړی شریعت ورته ورکړل شوی و. هارون علیه السلام یوازې نبی دی، ځکه چې شریعت ورکړل شوی و؛ خو رسول نه دی، ځکه هغه شریعت چې ده ته ورکړل شوی چې خلکو ته یې ورسوي، په ده پورې ځانگړی نه و، بلکې هغه د ده د ورور موسی علیه السلام لپاره ځانگړی شوی شریعت و.

زموږ له انده همدغه نظر سم دی او مور تبني کړی؛ الله سبحانه وتعالی پر هر څه تر ټولو ښه پوهېږي او حکیم ذات دی.

ستاسو ورور عطاء بن خلیل أبو الرشته

۱۴۴۴ هجري کال، د شوال ۱۲ مه

د ۲۰۲۳ م کال، د مې، ۲ مه